03/03/2021

Митрополит Киприан отслужи молебен за Освобождението на България в Стара Загора

Негово Високопреосвещенство Старозагорският митрополит Киприан, в съслужение със свещеници от Старозагорска духовна околия, отслужи молебен за България в Катедралния храм „Св. Николай“ в град Стара Загора. В празничното си слово владиката каза, че трети март е триумфът на патиротичната обич, носена година след година в дългата верига на робското време. „Поклон пред паметта на нашите български бащи и майки, братя и сестри, опълченци и мирни граждани, загинали мъченически, за да се роди Трети март, за да ни има и нас! Поклон пред паметта на хилядите руски войни, които освобождават изстрадалата ни родина и полагайки живота си, отстояват силата на православната любов! Поклон пред всички, които проляха кръвта си и положиха костите си пред олтара на Отечеството ни.“, завърши словото си архиереят.

Слово на Старозагорския митрополит Киприан по повод 3 март

Обични в Господа братя и сестри,

Достойнството на една държава не се крие в статистическите данни, свързани с площта и населението и. Не е и функция на делнични механични измервания, то е невидимо за тях. За него имат усет само душите, те владеят езика на вечността и имат слух да чуят духовното. Имат свои очи, за да го

видят и да го оценят.

Величието на даруваната ни от Бога Майка България се крие в духовната и мощ, стаена във всяка капчица българска мъченическа кръв, тръгнала от сърцата на хилядите и достойни нейни синове и дъщери, запечатали бъдниите и с любовта си. Божията благодат и родната ни вяра са нравствената опора на дедите ни, изстрадали и дарили на този ден, сбъднатата надежда- да има вечно българи. Трети март е свят национален празник! Днес ние отдаваме и своята признателност към всички жертви в Руско-турската освободителна война, дали живота си за Освобождението на България.

Много слова са казани за 3 март. Много думи тепърва ще се раждат в чест на това величаво събитие, в чест на тази победа, дарила светлина на задъханата от болка българска душа, с достойнство вървяла петстотин години, за да имат път новите и чеда.

Колко народи премиват през това горнило от болки и продължават да вървят напред? Колко от тях успяват да се противопоставят на асимилацията по единствения истински начин – чрез саможертвата и мъченичеството?

Нашият народ го прави и то масово! Прави го нееднократно, а непрекъснато през тези страшни векове! Всеки мъченик е знак на българско достойнство!

Нечовешки ужаси, които сега изглеждат отдавна минали и далеч не така релефни. Ако ние, днешните чеда на прекрасната ни Родина, забравим историята си, ако се вслушаме в някои „доброжелатели“, учещи ни да омекотим, или да не даваме гласност на факти от миналото, ще се присъединим към онези, които пет века унищожаваха род и вяра, памет и народно самочувствие. Самочувствие, което народът ни през тези векове и след тях все още няма!

Не може народ, който във върха на своите страдания, стъпил на своята Голгота, в клетва си, след толкова жадуваната дума „Свобода“ да добавя и саможертвеното продължение „или смърт“ и да не осъзнава силата на своето достойнство, на българското духовно достойнство. Нашите деди доказаха обичта си към род и вяра, защото само изстраданата любов е истинска, и вечна.

Трети март е триумфът на тази патриотична обич, носена година след година в дългата верига на робското време!

Поклон пред паметта на нашите български бащи и майки, братя и сестри, опълченци и мирни граждани, загинали мъченически, за да се роди Трети март, за да ни има и нас! Поклон пред паметта на хилядите руски войни, които освобождават изстрадалата ни родина и полагайки живота си, отстояват силата на православната любов! Поклон пред всички, които проляха кръвта си и положиха костите си пред олтара на Отечеството ни!

Славя Богу за благия Му промисъл да съхрани България! Нека скъпата ни Родина пребъде през вековете. АМИН!

— bg-patriarshia.bg